

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 20. februarja.

—j—. V zbornici in couloir-ih živahen razgovor mej poslanci, tikajoč se znamenitih dogodkov poslednje javne seje. Splošno se obsoja netaktnost oficijoznega časnikarstva, katero sedaj očita večini, da ni zaprečila, oziroma z glasnimi protesti zadušila protidinastične in nepatriotične izjave Pernerstorferove in Türkove. Zlasti desničarji razjarjeni so po uvodnih, bedastih nedeljskih člankih, s kojimi sta grešila „Fremdenblatt“ in „Presse“ na potrpežljivost čitajočega občinstva. Torej, večina naj bode odgovorna za to, kar se je bilo govorilo v zadnji seji! Mari ni pred vsem naloga bila resortnega ministra, pobijati napade, žaleče cesarsko obitelj in državni čut avstrijski? In če poklicani vladni zastopnik tega storiti ni maral, kdo izmed desnice naj se loti tega dela, videč z lastnim očesom, da je isti minister baš onemu drznemu poslancu, kateri se je bil pregrešil na tako nečuvven način, po končanem govoru roko stiskaval, čestitajoč mu na govorniških lavorikah njegovih! Očitane samo na sebi pač ni neutemeljeno, toda zgrešila se je prava адреса. Onega se držite, gospodje pisci novinarskega oddelka, kateri je jedino odgovoren za to, da Pernerstorferjeva drzovitost ni bila našla zaslužene kazni!

Današnja seja bila je, v vidnem protislovju z zadnjo, izredno dolgočasna. Prva točka dnevnega reda bilo je prvo branje Kathreinovega predloga, koji namerava nakloniti Tirolski in Predaleški posebne olajšave pri davku o poslopih. Predmet sam bil je tedaj zgolj lokalnega pomena, vrh tega vršilo se je stoprav prvo branje, kjer obširna debata gotovo ni na svojem mestu. Ali razvada se je ugnjezdila, da se že v prvem branju stvar razpravlja z isto natančnostjo in obširnostjo, kakor da bi bila že po vsem zadnja. Ne zadostuje tedaj, da predlagatelj več ali manj temeljito podpira svoj predlog, ne, cela vrsta govornikov se oglašajo, da — čas trati s praznim govorenjem. In kake govornike smo čuli danes! Najslavnejši Langweilikeits-künstler-ji“ so se danes producirali. Za Kathreinom, kateri zmiraj stvarno govori in točno, ter se tudi danes ni izneveril svoji naravi, dvigne se nemško-

liberalni Angerer. Polovica zbornice zbežala je takoj mej njegovim govorom. Sedaj pa še Tobias Wildauer s svojim neznosnim pathosom, in strah poslušalcev, grozoviti Keil solnograški! Po prvih stavkih, koje je izustil, nastala je zevajoča praznosta na galerijah, poslanci pa, kar jih je bilo še posebno potrpežljivih ostalo v zbornici, vskliknili so „sauve qui peut“, ter kar trumoma pribežali v bralne sobe in državnozbornske hodnike! Še le proti koncu postala je debata nekoliko zanimivejša. Poslanec Menger, star nagajivec, zaletaval se je v tirolske konservativce, češ oni so zakrivili zakon, katerega sedaj hoté predružit. Odgovarjal mu je starosta tirolske delegacije, sivolasi baron Giovanelli, energično zavračajoč njegova neosnovana trditve. V svojem odgovoru rabi besedo „Verdrehung“. Kakor da bi ga gad bil piknil, skoči Menger kvišku, kričeč, da to je „impertinentno“! Desnica seveda ni mirno poslušala te psovke, glasen hrup nastane po zbornici, predsednik pokliče vročerknega Mengerja k redu, pa tudi Giovanellija posvari zaradi neparlamentarnega izraza. Konečno se Kathreinov predlog v smislu predlagateljev v pretres odstopi davčnemu odseku.

O predmetu samem prihranjujemo si stvarno razpravo do tedaj, kadar zbornica prestopi v meritorno rešitev njegovo. Za danes le toliko, da i mi vedno zastopamo mnenje, da je avstrijski hišni davek mnogo previsok po svoji davčni meri ter da so dotične reforme neizogibne. Preveč bremena naklada država zlasti hišnim posestnikom, podvrženim hišni najemarini, in bremena se izdatno še pomnože vsled deželnih in občinskih priklad. Ali to razmerje ne tlači samo Tirolcev, pod njim zdihujejo vsi avstrijski davkoplačevalci. Baš Tirolci nimajo povoda, pritoževati se nad davčnim bremenom. V vseh davčnih strokah imeli so neke predprave, hišnega davka preje celo nič niso plačevali in stoprav državni zakon z l. 1882. pritegnil je tudi tirolska poslopja k hišnemu davku, dovolivši jim marsikatero olajšavo. Ni tedaj nikakešnega povoda, omejiti potrebne spremembe zgolj na Tirolsko in Predaleško, temveč na to je delati, da se po vsem Avstrijskem jednako merno zniža hišni davek, kateri glede svoje izredne mere para več nima po nobeni evropski državi. Ta po vsem pravilna misel vodila je baje tudi našega

Nabergoja, da jo spregovorivši par krepkih besed pri tej priliki že kazal na razmere, prouzročene po hišnem davku v Tržaškem mestu. Pričakujemo, da se tudi davčni odsek postavi na to jedino primerno stališče!

Koncem seje prečital se je Heroldov predlog o novem šolskem zakonu. Podpisali so ga le mladočeški poslanci, trebalo je tedaj, da predsednik stavi podporno vprašanje. Zanj so se dvignili staročeški poslanci, poleg njih Dalmatinci in večina Slovencev, celo nekateri nemški konservativci glasovali so za to, da se predlog odstopi šolskemu odseku. To je tudi obveljalo.

O današnji seji še omenjamo, da smo v prvič v tem sesijskem oddelku v zbornici pozdravljali rojaka dra. Tonklja, ki je že okrevljal po nesrečnem padcu. Žal, da je predsednik v isti seji moral za bolnega prijaviti dr. Ferjančiča. Baš letos bi zelo pogrešali njegovo delavnost, nadejamo se torej, da mu zdravje kmalu dopusti, udeležiti se državnozbornskega posvetovanja.

Lex Liechtenstein.

(Iz učiteljskih krogov.)

(Dalje.)

Po § 2. novega načrta so ljudske šole javne ali zasobne. Zasobne so javnim ljudskim šolam popolnoma vsopredili in zato javne ljudske šole lahko nadomeščajo ali njih mesto zavzemajo, da le spolnujejo, kar terjajo postave gledé javnih ljudskih šol. Osnovna postava o razmerji mej šolo in cerkvijo od 25. maja 1868 v § 4. in državna šolska postava v §§ 70. do 73. mnogo bolj jasno in določno govori o zasobnih šolah. Tudi po teh določbah more zasobna šola javno šolo nadomestiti, o čemer določuje ministerstvo, vendar se zahteva, da mora učiteljstvo zasobne šole imeti iste izpite, kakor učiteljstvo javnih šol. V novem načrtu se pa v § 8. zahteva samo pri učiteljstvu na javnih šolah pedagoška učiteljska sposobnost, na zasobnih pa ne. To je pač jednostransko določilo in popolnoma opravičeno bi bilo, da bi se vsaj od učiteljstva tistih zasobnih šol, ki imajo nadomeščati javno šolo, zahtevalo isto pedagoško spričevalo, kakor od učiteljstva javnih šol, ker ima prvo prav iste dolžnosti glede pouka in vzgoje, kakor drugo. Mi smo rekli „vsaj“, ker

LISTEK.

Otok in struga.

(Izviren igrokaz v štirih dejanjih. Po noveleti istega naslova dramatisoval Ignacij Borštnik.)

(Dalje in konec.)

Stopivši v sobo, vidi baron Konstantin konteso Serafino slonečo nad listom ter takoj pogodi razmere. Ko jej privzdigne glavico in pogleda v razjarjeni obrazek in dvoje solznih očij, tedaj bila so obema tajna srčna čuvstva takoj očita in Otok in Struga sta se združila, poravnano je bilo v teh dveh čistih značajih nekdanje sovraštvo obeh rodbin in roman našel je srečen konec.

Iz tega dejanja in raznih upletenih epizod, katerih nismo mogli vseh navajati, a so za povesti razpeljavo deloma važne, deloma pa tudi le dekorativnega pomena, sestavi je gosp. Ignacij Borštnik, dramatičnega društva režisér, igrokaz v štirih dejanjih. Pri svojem dramatisovanju držal se je večinoma izvirnika, postavil se je večkrat pa tudi na lastne noge ter predrugačil in popolnil z ozirom na

gledališko tehniko nekatere prizore, kakor tudi nekatere nastopajočih oseb.

Bil je v tem večinoma prav srečen in pokazal je s tem svojim prvencom, da ima jako spretno roko. Prvo dejanje, predstavljajoče nam lahkoživno Otoško družbo in pa prizor na Strugi bila sta nam vsekozi po godu, isto tako tudi „rencontre“ mej grofom Egonom in baronom Konstantinom, dasi se nam dozdeva, da bi barona Konstantinova vnanost morala biti nekoliko pristnejše posneta po izvirniku. Ne baš salonska vnanost njegova pomnožuje kontrast mej njim in Otoškimi gosti, a poveljuje ob jednom njegovo notranjo vrednost in to je bil prvotne povesti smoter.

Igrokaza najmanj srečna stran je brez dvoibe prizor na Otoškem vrtu, kjer popivajo baron Bontoux, grof Egon, vitez Trd in baron Nebelberg. Gospodo to spoznali smo že v prvem dejanju z ne baš laskave strani, bilo je torej preveč da je moramo gledati skoro celo dejanje. Njih „vodeni“ dovtipi in nastop oskrbnika Igle napravijo sicer nekoliko utisa na širše občinstvo, a za igrokaza razvoj neso neobhodni, zlasti ker bi se barona Bontoux-a povest o nesrečnem grofu Milanu mogla kje

drugej uplesti. Glede žalostnega konca nesrečen barenese Zore pa si usojamo opomniti, da se stvar nekoliko prehitro vrši, tako da se izgubi vsa iluzija. Jedva zbeži Zora z ôdra, že jo par sekund pozneje pripeljejo mrtvo v čolnu.

Ostala dejanja pa so vrlo pogojena, povsod skrbel je g. Borštnik za lep konec, za efekt. Le gledé zadnjega dejanja dovoljujemo si opazko. Po našem mnenji bilo bi bolje, da se je ostalo pri prvotni povesti, da bi torej zadnji prizor vršil se na Strugi, kjer Serafina čita Konstantinovo pismo prijatelju in po njem izve njegovo tajno ljubezen. Ako pa že tega ne, bi sodili, da naj bi pri prizoru, ko si Serafina in Konstantin razkrijeta svojo ljubezen, pala zavesa in bil igri konec. Priznavamo sicer, da vsak finale zahteva primerne stafaže, a trenutek ta je tako vzvišen, da mu je prisotnost službojučega oboja z oskrbnikom Iglo na čelu, kolikor toliko na kvar.

Vsa ta napominana mesta pa ne kalijo igrokaza notranje vrednosti, ker so, kakor bi rekel Nemec, le „Schönheitsfehler“ in vsak, kdor je videl prvo predstavo igre „Otok in Struga“, strinjal se bode z nami, da si smemo čestitati na tem

po sedanjih določilih se tudi take zasobno šole, ki ne nadomeščajo javne šole, smejo otvoriti le tedaj, če ima učiteljsko osebje isto učiteljsko sposobnost, katera se zahteva za javne šole. Po novem načrtu je pa otvoritev takih šol popolnoma neomejena, gotovo ne v korist javnih šol. Ta določba tudi nasprotuje členu 17. prvotne državne postave od 21. decembra 1867., po katerem sme učne zavode ustanovljati in v njih učiti vsak državljan, ki svojo sposobnost za to postavnim potom dokaže.

Po § 3. sestoji ljudska šola: 1. iz začetne šole s 6 letno učno dobo, 2. iz a) meščanske, b) obrtnijske, c) kmetijske ali d) nadaljevalne in ponavljalne šole. Po § 4. imajo vsi zdravi otroci obiskovati začetno šolo. Če iz te ne prestopijo na kako srednjo, meščansko ali obrtnijsko šolo, obiskovati morajo še nadaljevalno in ponavljalno šolo. Kar se slovenskih šol tiče, se za Štajersko, Koroško in Goričansko s tem določilom šolska doba prikradja za dve leti, in za kranjska mesta in trge tudi za dve leti. Vsled tega se bode povsod moral učni smoter znižati. Ker so po § 21. državne šolske postave od dne 2. maja 1883 v zadnjih dveh šolskih letih na deželi in za nepremožne stanove v mestih dovoljene splošne olajšave gledé šolskega obiskovanja in ker na Kranjskem po deželi postavno obstoji za zadnji dve šolski leti (od 12. do 14. l.) ponavljalna šola, naj bi bil novi načrt vsaj tako določil, kakor je na Kranjskem in za mesta in trge s tri- in večrazrednicami pustil šletno šolske dobo. V mestih in večjih trgih mora se mladina na širji in temeljitejši podlagi vzgojati in poučevati. Tam je zastopan po večini obrtnijski, trgovski, uradniški in sploh meščanski stan. Ta mladina potrebuje za svojo prihodnost temeljitejšega pouka in bolj utrjenih versko-nravnih načel, da ji je moč v poznejšem življenji in trpljenji na pravem potu vstrajati, ne zmené se za vabljive stranske steze, na katere zadenejo v življenji pri vsakem koraku. Pa bi morda kdo očital, češ saj ima ljudska šola po § 3. še drugi oddelek, namreč meščansko, ali obrtnijsko ali ponavljalno šolo in naj mestna mladina po dokončani začetni šoli prestopi v jedno teh šol. Dobro, kdo pa jamči, da se bodo te šole res ustanovile, kako se bodo ustanovile, koliko let se bodo obiskovale in kaj se bode v njih, osobito v meščanskih šolah poučevalo, ker ves načrt družega v tem ne določuje, kakor da so drugi oddelek ljudske šole, in tudi v II. členu, kjer se določuje, kaj se prepušča deželnemu zakonodajalstvu, ni glede teh šol nobenega določila. Državna šolska postava v §§ 17, 18, 19 natanko določuje sestavo meščanskih šol in v § 10. in 59 o družih nadaljevalnih zavodih, vsaj o meščanski in ponavljalni šoli naj bi načrt imel splošna določila. Če vse to deželnemu zakonodajalstvu prepusti, bodo v vsaki deželi drugačne šole, da bomo jedva vedeli, da skupaj spadamo.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. februarja.

Zdravje **ogerskega** naučnega ministra Treforta se je jako shujšalo. Govori se že, da bode

uspehu. Naš repertoire obogatel je za veliko izvirno igro in gosp. Borštnik gotovo ne bode počival na prvih svojih lavorikah, marveč nas bode izvestno razveseljeval z novimi proizvodi.

Glede predstave same bilo je vse občinstvo soglasno, da se je jako gladko vršila. Glavni ulogi prevzela sta bila g. Borštnik (baron Konstantin) in gdč. Zvonarjeva (Serafina), umeje se torej ob sebi, da sta jih izvršila izborna. Jednako izborna pa je tudi igrala gospodična Gostičeva. Blazno baroneso Zoro predstavljala je tako pristno, da je v poslušalcih takoj pri prvem nastopu vzbudila sočutje do nesrečnega bitja, Grofica Ano Otoško pogodila je gospodična Vrtnarjeva prav pravilno, kakor tudi gosp. Zora sicer neznatno ulogo grofice Holden. Gosp. Nigrinova Giz. kot Lucija bila je povsem Serafine vredna tovaršica. Izmej Otoških gostov sta bila najboljša g. Kocelj (Bontoux) in g. Danilo (grof Egon), gg. Verovšek in Šturm sta v svojih malih ulogah primerno sodelovala. Dobro ugajal nam je g. Perdan kot sluga Simplacij, gosp. Bajec pa kot oskrbnik Iglu. Gosp. Borštnik omislil je oskrbniku Iglu nekoliko obširneje ulogo, kot resnega dejanja šaljiivo senco. Ta namen se je tudi dosegel in gosp. Bajec

najbrž v kratkem odstopil. Sprl se nekaj s kardinalom Simorjem zaradi duhovenske bire ter se vsled tega v nekih krogih dela proti njemu. Zategadel bode pa porabil svoje slabo zdravje za povod, da odstopi, kakor navadno delajo visoki dostojanstveniki, kakor se jim omaje stališče. Slovani ne bodo žalovali po njem, če pojde, kajti glavno njegovo delovanje bila je madjarizacija. Žalibog, da se naši slovanski bratje ono stran Litve ne morejo tolažiti s tem, da bi za Trefortom kak boljši prišel.

Vnanje države.

Srbska radikalna stranka je v nedeljo v Belemgradu imela shod ter je postavila kandidate za bodoče volitve za skupščino. V Belemgradu sta se postavila za kandidata mizar Ranka Miletković in ključar Vaza Banković. Vodja radikalne stranke Tavšanović, razvil je v program stranke, ki se popolnem ujema s programom, kateri je razvil ministrski predsednik pri svojem nastopu. — Vlada namerava vse predloge, katero je izdelala še prejšnja vlada, da se predlože skupščini, še predelati. Finančni minister sestavlja je davčno komisijo, da predela dotične predloge. V to komisijo poklical je poleg strokovnjakov še nekaj meščanov, trgovcev in ekonomov. Minister notranjih zadev sklical je komisijo za administrativno razdelitev dežele, ki se bode ujemala z vojaško teritorialno razdelitvijo. V to komisijo poklical se je tudi general Lješanin in več štabnih častnikov. Minister za narodno gospodarstvo pripravlja zakon o osnovi obrtnih učilišč.

V nekaterih južnih krajih Vzhodne Rumelije zavladala je prava anarhija. Narod, ki je bil močno nezadovoljen z **bolgarskimi** oblastvi se je začel puntati. Ubogati neče oblastev in pregnal je žandarje. Vlada je že v te kraje odposlala vojake. — Mej velelastni vršé se sedaj baje jako važna pogajanja o bolgarskem vprašanji, zlasti, kako odpraviti Koburžana. Rusija bi rada, da bi vse velelasti pozvale Turčijo, da naj se odločno izreče, da ga ne priznava za bolgarskega vladarja, ter ga pozivlje, da naj ostavi Bolgarsko. Ko bi Koburžan odšel, bi pa nastale one razmere, kot so bile pred izvolitvijo Battenberžana. Ruske čete bi za devet mesecev zasele Bolgarijo in ruski komisar bi tako dolgo vodil upravo, dokler ne bi bil voljen nov knez. Kakor je pa „Standard“ izvedel, so se pa Avstrija, Italija in Anglija izjavile, da ničesar ne storé za odstranjenje Koburžana, če Rusija odločno ne pove, koga misli predlagati kandidatom za bolgarski prestol, tako da bode po Koburžanovem odhodu volitev, ter bode nov knez lahko takoj prevzel vladu ter ne bode nastalo nikako mejvladje, torej ne bode treba ruske vojske hoditi v Bolgarijo. Tudi se bodo vlasti javljne sporazumele, da bi s silo pregnale Koburžana. — Na Dunaj je prišel knez Varjatinski, kot carjev zaupnik, ter seboj prinesel izredno važne dopise ruske vlade, ter se bode na Dunaji pogajal zaradi Bolgarije. Iz Berlina je v Peterburg odpotoval general Werder, kakor se zagotavlja na dvorni ples, ki bode 24. t. m., na kateri je bil vabljen, v resnici pa ima njegovo potovanje še druge politične namene.

Ruski veleposlanik v Berlinu vrnil se je iz Peterburga na svoje mesto. Nemškej vladi je baje sporočil, da mu je car zagotavljal, da nikakor ne želi vojne z Nemčijo, pa tudi z Avstrijo ne. Na zvezo s Francijo pa tudi niti ne misli.

Zaprli so jednega **rumunskega** generala in jednega polkovnika zaradi goljufij pri vojaških zalaganjih. Bivši vojni minister general Angelescu je pa izstopil iz vojske.

V **francoske** zbornici predlagal je radikalec Herisse, da bi ministri za časa njihovega poslovanja ne mogli biti voljeni za poslance ali senatorje. Ta predlog bil je naperjen proti ministru vnanjih zadev, a ni dvojiti, da ga bode zbornica zavrgla.

vzbujal je s svojo komiko mnogo veselosti, vendar bi svetovali, da v bodoče pri prizoru na Otoškem vrtu igra drugače. Ko vse hiti za blazno Zoro, pač ni pravi trenutek, vzbujati veselost mej občinstvom. Naposled omeniti nam je še gospodične Milke, ki je ulogo hišine Zofije povoljno rešila.

S tem bila bi naša ocena končana, da nam ni došlo par glasov, spodtikajočih se nad tem, da v povesti, kakor v igri podlega grofa Egona ni doletela zaslužena kazen, da se on jedini izmej parasitske družbe življenja veseli. Dramatična pravičnost bi res morala zadeti tudi grofa Egona, toda če pomislimo, da je on le postranska oseba in da ga njegova soproga grofica Ana itak drži na jako kratkih vajetih, zadovoljimo se lahko tudi z njegovo ne baš sija no osodo.

„Otok in Struga“ je lep uspeh na našem dramatičnem polji in zahvalni smo kakor pisatelju prvotne povesti, tako tudi uprizoritelju. Ko bi nič družega ne imeli, bil bi že ta igrokaz vreden stoletnice prve slovenske predstave v Ljubljani, a sodeč po tem uspehu nadejamo se za trdno, da bomo čez dve leti imeli še kaj več. V to ime pomoz! Bog!

Novi **italijanski** naučni minister je tehnik in se je dosedaj bavil le z narodno gospodarskimi vprašanji. Bosseli bil je poročevalec o avstrijsko-italijanski trgovski pogodbi v zbornici.

Pri tretjem branji zakona proti socializmom v **nemškem** državnem zboru je minuli petek zopet Bebel očital vladi, da s policijskimi agenti ščuje delavce ter je zapeljava k zločinom. Navel je več novih slučajev. Minister Puttkammer je zopet zagovarjal tajno policijo, pa še slabše, nego v prvem branji omenjenega zakona. Ko je govorilo še nekaj govornikov, se je sedanji socialistiški zakon podaljšal brez vseh sprememb za dve leti. Nemškej vladi pa baš obravnavanje o tej stvari ni moglo biti povoljno, ker je razkrilo toliko jej nepovoljnih stvari. — V soboto se je pruska zbornica poslancev bavila s poročilom kolonizacijske komisije, katera dela, kakor znano, s 100 milijoni, da zatire poljski element na vzhodu. Vladna večina se je bila poprej dogovorila, da se ne bode spuščala v nikako debato, ter je jako ravnodušno poslušala očitanja Poljakov. Poljaki so seveda zahtevali, da se razveljavi zakon, s katerim se je dovolilo 100 milijonov mark za zatiranje Poljakov, ker vender ne gre, da bi celo poljski davkoplačevalci morali donasati za zaklad, ki se porablja za zatiranje njihove narodnosti. Jeden poljskih govornikov je spominjal na izjave, da hočejo le malo poljske plemenitnike potipati, kmete pa pustiti na miru. Sedaj pa skušajo vse uničiti. Možu, ki je po petindvajsetletnem delu zgubil kruh, pisal je uradnik: „Poljaki morate ležati vsi na cesti, kakor psi...“ Drugi govornik je pa opozarjal, da se je obetalo, da bodo naseljevali v poljske pokrajine le katolike, v resnici pa naseljujejo le protestante.

Mnogo so že razni listi uganjevali, kako misijo imel je bivši **angleški** minister lord Churchill v Peterburgu. Pariški dopisnik pisal je v „Times“, da je zvedel, da je lord Churchill v Peterburgu se dogovarjal, da Anglija pusti v Evropi Rusiji popolno svobodo, naj stori, kar hoče, če se zaveže, da ne bode Rusija dalje prodirala proti Afganistanu. Car Aleksander je bil baje s tem zadovoljen in je dal razumeti, da bi Rusija ne ugovarjala, ko bi Anglija si prisvojila Afganistan in ga zjednila z Indijo. To izvestje se pa ne ujema prav s Salisbury-jevim zagotavljanjem, da se bode na Balkanu Anglija držala stare tradicionalne politike. „Vossische Zeitung“ pa trdi, da je lord Churchill imel nalog carju izročiti darila kraljice Viktorije in poizvedeti v Peterburgu, bi li car, kateri je sicer trdovraten, a nikakor ne odločen v izvršenji svojih namer, ne bil pripravljen sporazumeti se zaradi Bolgarije in tako pomagati si iz težavnega položaja, ako se mu pogladi pot. Car se pa o tem ni hotel spuščati v pogovor, temveč je le zagotovil, da ne goji nikacih nezakonitih namer zastran Bolgarije.

Maročanska konferenca, ki bi se bila morala sniti ta mesec, se je odložila, ker se je francoska vlada izjavila, da se je ne udeleži, če jej ne naznanijo natančno vseh točk, o katerih se bode posvetovalo.

Dopisi.

Iz Celja 20. februarja. [Izv. dop.] (V zavedi slovenskih uknjižb.) Kolikor vemo, udale so se že vse sodnije na Štajerskem zadnjemu ukazu visokega pravosodnega ministerstva, namreč, da se ima na slovenske prošnje izdati slovenski odlok in uknjižba v zemljiških knjigah izvršiti v slovenskem jeziku. Jedino sodnik Šoštanjski g. dr. Zhuber pl. Okrog, kateri je v obče „einer der gesinnungstüchtigsten Deutschnationalen“, se hoče protiviti visokemu pravosodnemu ministerstvu. „Dokler sem jaz sodnik Šoštanjski, ne bo prišla slovenska beseda v zemljiške knjige“. — To je njegovo gaslo. — No upamo, da bo že vedelo visoko pravosodno ministerstvo ukloniti uporno voljo tudi tega gospoda.

Sicer pa, g. dr. Zhuber, če Vam mrzé Slovenci, če Vam mrzi slovenski jezik, zakaj pa ne idete mej Nemce „tja na Gorenje Štajersko“, kakor znana narodna pesen tako lepo pravi? Ustrezeno bo Vam, ustrezno bo še stokrat bolj Slovencem, ki Vam bodo gotovo želéli srečen pot. Čuje se, da želite priti za substituta državnega pravdnika v Celje, da kompetujete za to mesto; pustite to svojo namero in pojdite rajši tja v Ljubno, kamor je iz Celja svoje dni po političnem mišljenji Vam soroden prednik g. Nadamlensky odpotoval, mej „trde Nemce“.

Ako uradnik ne more izhajati z narodom, za katerega je tukaj, no pa pojdimo narazen. „Nemci“ bodo veseli tako odličnih uradnikov, kakor so bili g. Nadamlenskega veseli, in mi Slovenci smo tako nesebični, da prepustimo Nemcem drage volje vse take odlične gospode, ter iskreno prosimo: Dajte nam slovenskih uradnikov; takoj bo ponehal ves upor zoper ministerstvo in zoper slovensko uradovanje!

Iz Kropce 18. februvarja [Izv. dopis.]* Res je tukaj velika reva in res smo zelo pomoči potrebni. Nobeden gg. dopisnikov pa še ni povedal uzroka te revščine. Glavni vzrok obstoji v pešanji naše obrtnije! Trg Kropa je gotovo v vrsti najstarejših krajev na Gorenjskem, kajti že sama fara stoji okoli 200 let. V vsem tem času, so se ljudje pečali samo z izdelovanjem žebeljev, in imeli so ne le samo možje, ampak tudi ženske in onemogli ljudje delo. Toda svet napreduje in časi se spreminjajo ter mi ž njimi. Tudi pri nas se je preobrnilo. Nastali so stroji za žebelje in so najprvo začeli izdelovati manjše vrste žebeljev, katere so izključljivo samo slabotni ljudje izdelovali. Tedaj ni ostal našemu trgu nobeden drug izdelek, kot samo „konjak“. Toda tudi ta izdelek so nam izpodrinili stroji, akopram so naši konjaki ceneji, bolji za rabo in od znatno boljšega železa kot tovarniški. Polja tukaj ni, da bi ga mogli ljudje obdelovati in tako je moralo priti na vsak način do te revščine. Toda še veliko večja beda bi bila, ko bi se ne bili človekoljubni delodajalci ubogega ljudstva usmili. Zares smo zelo pomoči potrebni in obračamo se tedaj do visoke c. kr. deželne vlade, da blagovoli skrbeti pri nas za t. kr. in sicer tako, da bodo mogli slabotni ljudje delo dobiti in da bodo na ta način preskrbljeni.

V. Klinar, župan.

*) V uvodu tega dopisa se popravljajo nekatere malenkosti v noticah naših št. 25 in 27. Mi smo izpustili ta uvod, ker se nam vidi kvarljiv za Kropo, katera pomoči potrebuje. Ker gosp. župan sam priznava potrebo pomoči, bode nam tudi oprostil, da ne priobčimo uvoda.

Op. uredništva.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerašnje številko našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnistvo zaradi obširnega izvestja „Iz državnega zbora“ po § 300 kaz. zak.

— (Vladika Strossmayer) je odgovoril telegrafični čestitki slovanskih državnih poslancev povodom svoje zlate maše s sledečo brzojavko: „Molim Vas, budite pri ostaloj braći, koja su mi čestitali, tumač moje najtoplije zahvalnosti. Ne mogu izreči, koliko sam Bogu zahvalan i sretan, da sam od toli slavnih i uzvišenih muža priznanje našao. Bog nas sve blagoslovi i dao, da pravedne i plemenite misli i nakane naše izvedene vidimo. Slava Vam, hvala vječita. Strossmayer.“

— (Veletržec Tržaški, ces. svetnik Burgstaller,) dobil je v priznanje zaslužnega delovanja svojega red železne krone tretje vrste.

— (Premeščenje in imenovanje.) Okrajni sodnik v Bolci g. Avgust Jakopič premeščen je v Koper, avskultant J. Fabiani imenovan je sodnijskim pristavom v Pulji.

— (Umrli) je včeraj popoldne g. Rudolf Milic, posestnik tiskarne in hiše v Ljubljani in obče priljubljen mož. Lahka mu zemljica!

— (Narodna ravnopravnost na Slovenskem Štajerskem) je „pium desiderium“ navzlic ministru Pražaku in navzlic vsem naredbam njegovim in njegovih prednikov. V Slovensko Bistrico, v čisto slovensk okraj, poslala je Graška nadsodnija na mesto pristava, ki je na dopustu, avskultanta Markhla, ki ne zna slovenski, a ima malone s samimi slovenskimi strankami opraviti. Kako dolgo bode člen 19. ostal le na papirji? Taka fakta naj si zabeležé naši poslanci v dokaz, kako strašno so zatirani Nemci pod sedanjo vladjo, da celo v čisto slovenskih krajih lahko službujejo brez znanja slovenskega jezika.

— (Celjska „Vahterca“) izliva ves svoj žolč nad pristavom g. B. v Slovenski Bistrici, ki je baje spisal v „Narod“ članek o pravnih razmerah na Slovenskem Štajerskem. Stara finta tega zloglasnega lističa, napadati nje zato neljube osebe, ker ne trobijo v nje in njenih pristašev rog proti Pražaku in vladi, temveč vestno izpolnjujejo, kar zakon velevala. Kar je bilo povedanega v onem grozovitem članku, čivkajo vrabci na Štajerskem in ni treba, da bi nam to naznanil kdorkoli. Ako je je bilo v članku kaj neresničnega ali pretiranega, dokaže naj to „Vahterca“. Z natolcevanjem in hujskanjem pa ne dokaže drugega, nego da ne more opovreči fakt. Zato si pomaga, kakor Dunajske branjeve, s psokami.

— (Pomiloščenje.) Presvetli cesar pomilostil je 93 kaznjencev, mej temi jih je cesarske milosti deležnih v kaznilnici v Ljubljani 5, v Koprju 6, v Gradiški 4 in v ženski kaznilnici v Begunjah na Gorenjskem 3.

— (Prememba v posesti.) Gospod J. Kosler ml. kupil je od gospodične Cecilije Vidic takozvano vodno vojašnico (Wasserkaserne) na Karlovski cesti in travnike v „Prulah“ za 28.000 gld.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnici zboleli: 1 moški, 1 ženska, 4 otroci. Ozdraveli: 3 moški, 9 žensk, 12 otrok. Umrli 1 moški.

— (Zapečateni vreči in naši premogariji) Piše se nam iz Ljubljane: „Gospodinje! kupujte premog jedino-le v zapečatenih vrečah“. . . . bilo je nedavno čitati v tukajšnjih listih. Kupuj ga, če ga kje dobiš — misli si je marsikdo. V resnici ga po celem Ljubljani nikjer ne dobiš premoga v zapečatenih vrečah! In baš radi tega se nam tembolj usiluje misel, da je bil to le nekak migljaj, da bi se katerikoli naših premogarjev resno lotil stvari ter tako ustregel občini in opravičenej želji kupujočega občinstva. Toda kak uspeh je dosegla dobra namera? Pač jedino le to, da so premogarski gospodarji ostali hladnokrvni, kakor so bili, in da je kupovalec tudi v bodeče izročil na milost in nemilost „znanej manipulaciji“ premogarskih hlapcev. Gospodinje! bi li ne kazalo v oči gled takoj brezozirnosti, da odločno zahtevate premog jedino-le v zapečatenih vrečah? Poskusite in ustreglo se Vam bode prej ali slej!“

— (Krajni šolski svet v Središču) izvolil je tržana Tom. Sanjkovč-a svojim predsednikom. — Šolskim ogledom pa je imenovan tamošnji trgovec Maks Robič.

— (Po Koroškem) zapal po vsej deželi sneg jako na debelo. Železnični promet na progi Lienz-Thal je popolnem ustavljen. Mej Lienzom in Beljakom in na progi Sillian-Wolsberg možen je promet za osobne vlake, katerim pa mora snežni plug delati tir.

— (V hrvaškem Primorju), vlada, kakor čitamo v „Obzoru“ grozna beda. Najhujše prizadete so občine Krivput, Krmpote, Sveti Juraj in Jablanac. V Krivemputu poginilo je v snegu 9 ljudi (1 mladenič, 1 deklica, 1 udova in 6 mater, mej njima jedna, ki je zapustila 8 mladoletnih otrok.) Veliko hiš je porušil sneg in beda je tolika, da ljudje izpod snega korenine izkopavajo, da si potolažijo glad. Pri sv. Juraju je v snegu našlo smrt 6 oseb. Vrh tega se je ponesrečilo 46 glav domače živine, 15 hiš pa je vihar podrl. V Senji se stavl se je odbor, da ubogim pomaga s svojimi skromnimi silami in da nabira milodare za trpeče rojake.

— (V Dragi pri Travniku) odpre se dne 1. marca nov poštni urad.

— („Posojilnica v Šoštanju“) ima svoj redni občni zbor v ponedeljek dne 27. februvarja ob 10. uri predpoludne. Dnevni red: I. Poročilo o delovanju leta 1887. II. Volitev ravnateljstva in nadzornišstva. III. Sprememba društvenih pravil. IV. Predlogi. Odbor.

— (Razpisano) je mesto c. kr. notarja na Krškem, eventualno drugo izpraznjeno notarsko mesto. Prošnje do 19. marca t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Levov 20. februvarja.*) Tukajšnji uradni list odločno zanikava vest v nekem Varšavskem listu, da se je v Krakovo odposlal od namestništva komisijon, ki ima s tamošnjimi vojaškimi oblastvi dogovoriti, kako spraviti državne blagajnice in javne fonde v gotovih slučajih.

Novi York 20. februvarja.*) Mesto Mount Vernon v državi Illinois razdejal grozen vihar. Ostale hiše uničil požar. Dvajset oseb ubitih, 200 ranjenih. Brzojavna zveza pretrgana.

Peterburg 21. februvarja.*) Po prejšnjih ukrepih dobé vse baterije k vsakoletnim strelnim vajam primerno število granat, šrapnelov in kartéč.

Berolin 21. febr.*) „Politische Nachrichten“ zanikavajo namen, da bi se deželnemu zboru pruskemu predložil zakon o regentstvu. — Po zadnjih sporočilih iz San Rema imel je cesarjevič včeraj najboljši dan, odkar je bila operacija.

Budimpešta 21. februvarja. Slovaški rodoljub župnik Hurban umrl. (Hurban bil je že 1848. l. prvoboritelj Slovakov in voditelj njih čet proti Madjarom. Pri vsakem narodnem gibanju bil je, ako ne na čelu, pa vsaj v prvih

vrstah in bil izmej najodličnejših domoljubov. Zaradi tega sovražili so ga Madjari in moral je mnogo prestati. Pred malo dnevi še pričeli so preiskavo proti njemu zaradi nekega rodbinskega izkaza. Hurbanova smrt pomenja veliko izgubo za brate Slovake. Slava Hurbanovemu spominu! Uredn.)

Carigrad 22. februvarja. Zanikava se, da bi se bila odposlala ruska nota ob vprašanji bolgarskem. Ruski veleposlanik dobil samo instrukcijo, naj velesile opozarja na stanje na Bolgarskem.

San Remo 22. februvarja. Cesarjevič imel je tudi včeraj dober dan, zvečer počutil se je posebno dobro.

Poslano.

Slavnemu odboru „Pedagogiškega društva“ v Krškem.

Ker smo od dne do dneva zaman pričakovali kake izjave „Pedag. društva“ o Liechtensteinovem predlogu usojamo si staviti nastopna vprašanja:

1. Kako stališče zavzema odbor pedagogiškega društva nasproti Liechtensteinovemu predlogu in kaj namerja ukreniti proti silnim agitacijam za ta predlog?

2. Ali se mu ne vidi umestno, da bi pouzročil splošno protiizjavo vseh slovenskih učiteljev proti temu predlogu v sedanji obliki?

Ker je stvar nujna in važna za nas učitelje, prosijo podpisani hitrega odgovora.

Več udov „Pedagogiškega društva“.

Prva slovenska stalna učilska razstava.

Šolstvo inih narodov napreduje iz raznih vzrokov bolj od slovenskega. Poleg drugih prednostij imajo nemške, češke šole tudi več učil nego slovenske. Po večjih mestih n. pr. v Gradcu, na Dunaji, prirejajo celo učitelji cele muzeje učnih pripomočkov ali tako zvane permanentne razstave učil. Jednako učilsko razstavo namerava ustanoviti „Pedagogiško društvo“ v Krškem za slovenske šole in učitelje. Nabiralo bode po naši ožji in širji domovini in v obče pri založnikih po svetu raznovrstnih učil; knjige za šolo in učitelje, karte, slike, kalupe, aparate, prirodne in drugo, vse pač, kar šola rabi in kar šoli koristi. Vse nabrane predmete zbiral bode „Pedagogiško društvo“ v Krškem v lepih prostorih tukajšnje ljudske ljudske in meščanske učilnice, kjer bodo stalno razstavljene vsem slovenskim učiteljem in šolskim prijateljem na ogled. Došla darovana učna sredstva se bodo razglaševala in opisovala v društveni knjigi, v „Pedagogičnem letniku“ in v šolskih listih: v „Učiteljskem Tovaršju“ (v Ljubljani) in v „Popotniku“ (v Mariboru). S tem si dovoljujemo torej na to novo važno podjetje opozoriti slovensko občinstvo, osobito učiteljstvo slovensko; založnike šolskega blaga in šolske prijatelje prositi, da bi blagovolili brezplačno in franko pošiljati primernih predmetov v „prvo slovensko stalno učilsko razstavo“.

V Krškem, 16. februvarja 1888.

Odbor „Pedagogiškega društva.“

Za Levstikov spomenik.

III. izkaz.

Darovali so naslednji p. n. gg. rodoljubi v Kranji (nabral g. gimn. ravnatelj Fr. Wiesthaler):

Gospod		5 gld. — kr.
dr. V. Štampihar	5	—
K. Šavnik (župan)	5	—
Dr. E. Šavnik	5	—
V. Globočnik (notar)	5	—
Fr. Wiesthaler	5	—
V. Majdič	3	—
Žužek	3	—
Pirih	2	—
Sajovic	2	—
Omersa	2	—
R. Krisper	2	—
M. Pirc	1	—
C. Pirc	1	—
Drd. J. Viltan	1	—
Jan. Globočnik	1	—
T. Paušlar	1	—
Drukar	1	—
P. Majer (ml.)	1	—
J. Zalokar	1	—
Toman	1	—
A. Rakovec	1	—
Jezeršek	1	—
Grando	1	—
Bleiweis	1	—
Gerdinič	1	—
Karlin	1	—
Hubad	1	—
Gerčar	1	—
Neimenovan	1	—
Gospod Franke	—	50
Rotter	—	50
J. Rakovec	—	50
Kreuzberger	—	50
L. Pirc	—	50
Candolini (star.)	—	50
Candolini (ml.)	—	50
Kozelj	—	50
F. Polak	—	50
F. Šumi	—	50
Skupaj	62	gld. — kr.
Izkazanih	114	—
Skupaj	176	gld. — kr.

*) Iz včerašnje konfiskovane številke.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—235)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 18. februarja.

Na Dunaji: 88, 22, 53, 47, 81.
V Gradci: 86, 20, 89, 12, 16.

Tujci:

21. februarja:

Pri **Stonu**: Amberger z Dunaja. — Lödersdorfer iz
Kaniže. — Oertl iz Celovca. — Fichtl iz Bistrice.
Pri **Maliči**: Bebuš, Kopath z Dunaja. — Hochlau-
ser iz Prage. — Wollek iz Trsta.
Pri **bavarskem dvoru**: Schaier iz Št. Vída.

Umrli so v Ljubljani:

16. februarja: Ljudevit Wölfling, poslovođa sin,
2¹/₂ leta, Gradišče št. 15, za kozami. — Suzana Verhovšek,
sedlarja vdova, 79 let, Krakovski nasip št. 16, za katarom
v čreveh.

18. februarja: Avgust Ropič, laborantov sin, 19 mes.
Poljanska cesta št. 51, za božastjo. — Franca Tomšič,
paznika hči, 7 let, Opekarska cesta št. 20, za kozami.

19. februarja: Albin Vidic, vrvarja sin, 21 dni, Tr-
žaška cesta št. 30, za drisko. — Marija Slivar, hišnega
posestnika hči, 20 let, sv. Petra cesta št. 16, za kozami.

V deželni bolnici:

19. februarja: Anton Mivšek, kovač, 40 let, za jetiko.
20. februarja: Peter Wagaja, delavec, 19 l., za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
20. febr.	7. zjutraj	725.3 mm.	0.2° C	sl. svz.	obl.	3.70 mm.
	2. popol.	725.6 mm.	1.4° C	sl. vzh.	snež.	
	9. zvečer	726.0 mm.	0.0° C	sl. vzh.	obl.	snega.
21. febr.	7. zjutraj	724.2 mm.	0.8° C	sl. vzh.	snež.	5.90 mm.
	2. popol.	724.0 mm.	2.1° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	725.5 mm.	0.6° C	sl. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 0.5° in 0.3°, za 0.9° in 0.7°
nad normalom.

Dunajska borza

dne 22. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	77.60	77.50
Srebrna renta " "	79.15	78.95
Zlata renta " "	108.35	108.00
5% marcna renta " "	92.35	92.40
Akcije narodne banke " "	85.70	85.70
Kreditne akcije " "	268.30	267.80
London " "	126.90	126.95
Srebro " "	—	—
Napol " "	10.04	10.00
C. kr. cekini " "	5.98	5.98
Nemške marke " "	62.22 ¹ / ₂	62.25
4% državne srečke iz l. 1854 gld.	250	130 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 " "	100	166 " 25 "
Ogorska zlata renta 4% " "	96	96 " 36 "
Ogorska papirna renta 5% " "	85	85 " 85 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig. " "	105	105 " 105 "
Dunavska reg. srečke 5% " "	100 gld.	117 " 50 "
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi " "	127	127 " 127 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice " "	99	99 " 99 "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice " "	100 gld.	176 " 10 "
Kreditne srečke " "	10	20 " 176 "
Rudolfove srečke " "	10	20 " 176 "
Akcije anglo-avstr. banke " "	120	99 " 40 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v. " "	—	— " — "

Potrtega srca naznanjamo tužno vest, da je
vsemogočni Bog našega iskrenoljubljanskega so-
proga, oziroma očeta, brata in svaka, gospoda

JOSIPA RUDOLFA MILIC-A,

lastnika tiskarne, jubilanta in meščana,

po dolgej mučnej bolezni, previdenega se sve-
tini zakramenti za umirajočce, danes popoldne
ob 3. uri, v 72. letu njegove dobe, k sebi v
boljše življenje poklical.

Sprevod in pogreb dragega umrlega bode v
četrtku, v 23. dan t. m. popoldne ob 4. uri iz
lastne hiše, Stari trg št. 19 na pokopališče k sv.
Krištofu.

Dragi pokojnik bodi priporočen v blag spo-
min in molitev!
Sv. zadušne maše služile se bodo v mnogih
cerkvah.

V Ljubljani, v 21. dan februarja 1888.

Ljudmila Milic roj. Šmajdek,
soproga.

Rudolf in Ljudmila, Marija Gschaidler,
otroka, sestra.

Ivan Gschaidler,
veleposestnik,
svak. (137)

Zahvala.

Če je nas kaj ob nepričakovani smrti našega
nepozabljivega sina, oziroma brata, unuka in
svaka, gospoda trgovalca

Edvarda Skaberné-ta,

vsaj nekoliko tolažiti moglo, bili so to jako
mnogobrojni dokazi sočutja, ki so se nam ska-
zovali povodom te pretresujoče nesreče, vsem
ljubim znancem, ki so nas dobrodejno tolažili,
izrekamo torej najiskrenejšo zahvalo.

Zalujoča rodbina

Skaberné-tova.

(133)

Zahvala.

Tužnega srca vsled nenadomestljive zgube
našega nepozabljivega sina, oziroma brata, go-
spoda

Emerik-a Česnik-a,

izrekamo vsem onim, ki so dragega ranjcega k
zadonemu počitku spremili, zlasti častiti duhov-
ščini, darovateljem prekrasnih vencev in gg.
pevcem za milo nagrobno svojo najtoplejšo
zahvalo. (135)

V Knežaku, dne 18. svečana 1888.

Rodbina Česnik-ova.

Kot učenec

želi ustopiti h kakemu trgovcu ali mesarju mladenič, 14 let
star, ki je dovršil 2 gimnazijska razreda. Vprašanja pod
„Učenec“ na upravništvo „Slovenskega Naroda“. (108-5)

Št. 463.

(131—1)

Razpis službe učitelja

na deželni vinarski, sadjarski in polje-
delski šoli na Grmu. *)

Služba tretjega učitelja, kateremu bode
poučevati učence v predmetih **ljudske šole**, v
naravoslovji in čebeloreji, z letno plačo 600 gld. in
prostim stanovanjem odda se na deželni vinarski,
sadjarski in poljedelski šoli na Grmu. Služba je
začasna s trimesečno odpovedbo.

Prosilci morajo prošnji priložiti spričalo uče
sposobnosti za ljudske šole ter prošnje oddati pri
deželnem odboru kranjskem najdalje

do 20. marca 1888.

Od deželnega odbora kranjskega,
v Ljubljani, dne 18. februarja 1888.

*) Ponovljeno zaradi tiskovne pomote v prvem
razpisu.

Štev. 2799.

(126—2)

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za leto 1888 pričelo
se je z 1. januarjem in je plačati ta davek od
vsakega psa v okrožji ljubljanskega mesta izvzemši
one pse, kateri so za varstvo na samoti ležečih po-
sestev neobhodno potrebni.

Lastniki psov naj si najdalje do 25. februarja
t. l. preskrbe letošnje marke, katere se dobé pri
mestni blagajnici proti plačilu 4 gld. av. v.

Z ozirom na § 14. izvršilne naredbe o pobi-
ranji pasjega davka se vsi lastniki psov opozorijo,
naj v pravem času uplačajo takso, ker bode konjač
od 26. t. m. začeti vse one pse polovil, kateri se
bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 14. dan februarja 1888.

Nepresegljivo za zobe

je

I. Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva okrepčujoča, ovira spridenje zob
in odsiranje smrdečih sapo. Velika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepčujoča in nareja zobe
svetle in bele. à 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo
zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja
vsak dan po pošti (616—10)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy origi-
nalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se
prideva zastoj razprava o varovanju zob in usi.

Št. 2809.

(117—2)

Ustanova za vojaške sirote.

Pri podpisanem magistratu je za tekoče leto
podeliti ustanovo umrlega podpolkovnika Josipa
Stühla za vojaške sirote v znesku 37 gld. 80 kr.

Pravico do te ustanove imajo revni otroci vo-
jaškega rodu, naj bodo zakonski ali pa nezakonski.

Prosilci za to ustanovo naj svoje s potrebnimi
spričevali podprte prošnje uležé tukaj do 6. marca
letos.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 10. februarja 1888.

Bouillon-Extract.

Gomolična dišava.

(Trüffel-Würze.)

Fine moke za juho.

Centralna zaloga: Wien, I.,
Jasomirgottstrasse 6.

Dobiva se v prodajalnicah delikates in kolonijalnega blaga
ter v droguerijah. (902—10)

Prodajajo: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Perdan, Schnus-
sig & Weber. — V Zagorji: Michelič, Iv. Müller, rud-
niška bratovska skladišča. — V Litiji: Ivan Waggonik.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

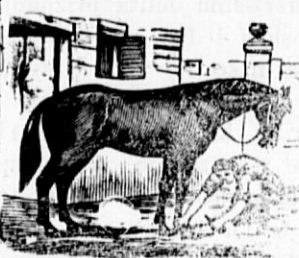
Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh
bolezni krav konj in prašičev. (600—16)

Konje varuje ta štupa
trganja po črevih, bez-
gavk, vseh nalezljivih
kužnih boleznih, kašlja,
plućnih in vratnih bole-
znih ter odpravlja vse gli-
ste ter vzdržuje konje de-
bele, okrogle in iskrene.
Krave dōbe mnogo do-
brega mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr.,
5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za
konje, pomaga pri pre-
tegu žil, otekanju kolen,
kopitnih boleznih, otrp-
nenju v boku, v križi i.
t. d., pri otekanju nog,
mehurjih na nogah, izvi-
njenju, otiscanju od sedla
in oprave, pri sušici i. t. d.,
s kratka pri vseh vnanjih
bolezni in hibah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld.,
5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.

Ta zdravila se dobé pristna samo v

„LEKARNI TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti
bili odlikovani z najvišjo odliko, časnim diplomom, sta
pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno
znamko in firmo. (800—73)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-
likates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).